



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobce: P. J.
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Řezáčem
sídlem Koperníkova 822/25, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2024, č. j. KUZL 5477/2024, sp. zn. KUSP 105041/2023/DOP/Hr,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“ či „městský úřad“) ze dne 31. 10. 2023, č. j. MeUKM/045391/2023/19, jímž prvostupňový správní orgán podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v jeho evidenční kartě řidiče, přičemž tyto záznamy byly potvrzeny.

2. Žalobce se v období od 6. 8. 2022 do 14. 5. 2023 dopustil celkem pěti přestupků souvisejících s porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích, za které byl pravomocně postižen a kdy tyto přestupky podléhají bodovému hodnocení. Vzhledem k tomu, že každý z těchto přestupků byl spáchán v jiný den a samostatným skutkem, zaznamenával správní orgán za tyto přestupky ve smyslu ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu do evidenční karty řidiče-žalobce příslušné počty bodů, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů. Všechny přestupky žalobce byly projednány samostatně uložením pokuty příkazem na místě.
3. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení, včetně obsahu podaného odvolání, a k věci samé uvedl, že v řízení o námitkách byla zhodnocena způsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. K námitce nezpůsobilosti jednotlivých rozhodnutí (pokutových bloků), na základě kterých byly žalobci body zapsány, žalovaný konstatoval, že správní orgán prvního stupně se způsobilostí všech podkladů pro záznam bodů do registru řidičů zabýval, a to velmi pečlivě, a to i způsobem vyplnění pokutových bloků, kde si i řádně zdůvodnil, z jakého důvodu považuje tyto pokutové bloky za způsobilé podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Dále se věnoval námitce nepřezkoumatelnosti či námitce ověření pravosti podpisu na příkazových blocích č. B3664618 ze dne 22. 9. 2022 a č. B3668876 ze dne 14. 5. 2023.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správního orgánu prvního stupně zrušil.
5. Žalobce v žalobě (po rekapitulaci odvolacích námitek) namítá, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s jím předestřenými odvolacími námitkami ohledně nezpůsobilosti jednotlivých rozhodnutí (pokutových bloků), na základě kterých byly žalobci body zapsány, neboť vykazují nedostatky (absence podpisu správního orgánu), resp. námitkou pravosti podpisu na příkazových blocích č. B3664618 ze dne 22. 9. 2022 a č. B3668876 ze dne 14. 5. 2023. Z toho důvodu má žalobce za to, že rozhodnutí žalovaného trpí vadou nepřezkoumatelnosti.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě považuje žalobní námitky za nedůvodné, nadto se opakuje s námitkami odvolacími, s nimiž se dle jeho názoru dostatečně a srozumitelně vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, na které ve vyjádření opakovaně odkazuje. Žalovaný je přesvědčen, že doložené pokutové bloky jsou dostatečnými podklady pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Pokud žalobce opakovaně namítá, že nebyla dostatečně zkoumána pravost podpisu žalobce na příkazových blocích č. B3664618 ze dne 22. 9. 2022 a č. B3668876 ze dne 14. 5. 2023, žalovaný (s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu) znovu opakuje, že se jednalo o námitku obecnou, bez bližší konkretizace relevantních tvrzení ze strany žalobce.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud, za splnění podmínek podle § 51 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
8. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká (obdobně jako tak učinil žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí), že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
9. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), je „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ Rovněž v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, Nejvyšší správní soud potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.
10. Stejně tak lze poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, podle něhož v „§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Znění tohoto ustanovení by proto mohlo oproti dosavadní judikatuře vést k úvaze o principiální možnosti obnovy blokového řízení i v případě tvrzeného nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Takový názor by však neodpovídal povaze blokového řízení. Orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení po odhalení skutku a ztotožnění osoby, která se jej dopustila, si nejprve učiní úsudek o tom, zda se jedná o přestupek, zda je tento přestupek spolehlivě zjištěn, zda jej nestačí vyřídit domluvou a zda jsou splněny i další zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení. Následně zjišťují, zda je obviněn z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. Na pokutovém bloku se přitom

podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí pouze údaje o tom, jaké pověřené osoby, komu, kdy a za jaký přestupek uložily pokutu v určité výši. [...] Možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení se však obviněný z přestupku vzdává udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení. Tímto souhlasem obviněný z přestupku akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku, o jeho právní kvalifikaci a o nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry orgánu oprávněného ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení charakteru nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení tedy nepředstavuje pouhou jednu z kumulativních podmínek tohoto řízení, nýbrž přímo jeho podmínku sine qua non, při jejímž splnění se navíc bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou tak splněny všechny podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. [...] [S] ohledem na zásadu vigilanti bus iura (necht' si každý střeží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci [...].“

11. Krajský soud má za to, že správní orgány v nyní projednávané věci tomuto požadavku bezezbytku dostály. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán prvního stupně si od příslušných orgánů Policie České republiky vyžádal ověřené kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích, a z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgány jednotlivá oznámení o spáchání přestupku s těmito pokutovými bloky porovnaly, a dospěly k závěru, že na nich uvedené údaje korespondují s údaji obsaženými v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
12. Krajský soud proto nemohl přisvědčit tvrzení žalobce, že by žalovaný nerefletoval žalobcem uplatněné odvolací námitky, resp. že se jimi zabýval nedostatečně a zatížil tak své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Jak vyplývá ze správního spisu, správní orgán prvního stupně postupoval tak, že si na základě žalobcem podaných námitek proti záznamu bodů vyžádal od příslušných správních orgánů k předmětným přestupkům kopie pokutových bloků, shromážděné podklady následně porovnal s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a svoje zjištění přezkoumatelným způsobem vtělil do odůvodnění rozhodnutí. Postup správního orgánu prvního stupně zhodnotil soud jako souladný se zákonem i se shora citovanou judikaturou. Stejně tak žalovaný se dle krajského soudu důkladně zabýval odvolacími námitkami žalobce, v nichž (obdobně jako v žalobě) jednak v obecné rovině předkládal tvrzení, jaké náležitosti by mělo mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení, jednak konkrétně zpochybňoval jednotlivé pokutové bloky, ať již co do pravosti podpisů žalobce na nich, tak co do absence podpisu správního orgánu. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
13. S ohledem na citovanou judikaturu krajský soud nadto posoudil jednotlivé, žalobcem rozporované, pokutové bloky, jejichž kopie se nachází ve správním spisu. Pokud jde o jednu ze stěžejních žalobních námitek týkajících se zkoumání pravosti podpisu na příkazových blocích č. B3664618 ze dne 22. 9. 2022 a č. B3668876 ze dne 14. 5. 2023, krajský soud k tomu uvádí, že se nejedná o nijak ojedinělou námitku předestřenou v řízeních o přezkumu

rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, a proto měly správní soudy opakovaně možnost se k ní v judikatuře vyjádřit. Nejvyšší správní soud se jí zabýval např. v rozsudku ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 167/2017-35, v němž uvedl: „*Právě podpis na pokutovém bloku pak má zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Současně je podpis podmínkou pro nabytí právní moci pokutového bloku i toho, aby jako rozhodnutí vydané ve specifickém zkráceném řízení podléhalo omezenému přezkumu, aniž by mohla být věc projednána ve správním řízení či aniž by mohl být uplatněn řádný opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011-93).*“ Následně Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud byl při přezkumu rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve věci námítky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů povinen posoudit, zda tvrzení stěžovatele ohledně absence jeho podpisu jsou způsobilá zpochybnit formální náležitosti podkladového správního aktu, na který se vztahuje presumpce správnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28).

14. Z citované judikatury tedy vyplývá, že žalobcem vznesené námitky obecně lze uplatnit v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů, neboť směřují ke zpochybnění způsobilosti podkladů, na jejichž základě byl záznam proveden. Relevanci tohoto typu námitek pro dané řízení ovšem správní orgány nezpochybňovaly. Dospěly pouze k závěru, že v posuzovaném případě tato námitka není důvodná, neboť tvrzení žalobce nemůže s ohledem na svoji obecnost a skutečnost, že žalobce k jeho doložení neoznačil žádné konkrétní důkazy, a rovněž vzhledem k množství údajů, jimiž byl žalobce ve sporných blocích identifikován (zejména identifikace prostřednictvím občanského průkazu), vést k účinnému zpochybnění pravosti jeho podpisů.
15. Nejvyšší správní soud sice již v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, připustil, že oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jsou-li v řízení o námitkách zpochybněny údaje zde zaznamenané. V takovém případě tento záznam sám o sobě nemůže být dostačujícím důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se účastník řízení přestupku dopustil, že byl přestupek projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, především sporné bloky samotné.
16. Provádět další dokazování nad rámec uvedeného však správní orgány v nyní projednávaném případě dle krajského soudu povinny nebyly, a to s ohledem na obecnost žalobcem přdestřených tvrzení zpochybňujících pravost jeho podpisu na pokutových blocích. Otázkou zpochybňování pravosti podpisů se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 4 Afs 62/2019-40: „*Podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, když účastník řízení předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011-177).*“ V rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007-359, Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl následující: „*Nejvyšší správní soud se proto plně ztotožňuje s krajským soudem v názoru, že ten, kdo hodlá doručení písemnosti zpochybnit, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení, tedy musí předložit taková skutková*

tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení zpochybnit, neboť vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla. To ostatně konstatoval nejen krajský soud v přezkoumávaném rozsudku, ale ve výše uvedeném judikátu i Nejvyšší správní soud, když hovořil o tom, že ne každá námitka vznesená proti doručení musí být relevantní, ale pouze taková, která je schopna verzi reality, z níž vycházely finanční orgány, relevantně zpochybnit.“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20, je zřejmé, že se citované závěry uplatní také v řízení o námitkách dle § 123f zákona o silničním provozu.

17. Z citované judikatury tudíž vyplývá, že pouhé tvrzení žalobce, že podpis na pokutových (příkazových) blocích není jeho pravým podpisem, samo o sobě nezakládá správním orgánům povinnost provádět dokazování ohledně pravosti těchto podpisů. Tato povinnost by správním orgánům vznikla až v případě, že by žalobce předestřel konkrétní věrohodná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že se o jeho podpis nejedná (například přestupce se v době vydání sporných bloků nacházel prokazatelně v zahraničí, popřípadě byl odcizen doklad, na jehož základě byl následně ztotožněn jako přestupce), a případně označil důkazy k prokázání těchto tvrzení. Jak k tomu zdůraznil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 5 As 365/2021-28, „*aplikace výše uvedené judikatury týkající se zpochybňování údajů v oznámení o uložení pokuty a pravosti podpisu na pokutovém (příkazovém) bloku nepředstavuje jakési nepřipustné přenesení důkazního břemene ohledně pravosti podpisu na účastníka řízení, jak stěžovatel naznačuje v kasační stížnosti. Jedná se pouze o povinnost tohoto účastníka odpovídajícím způsobem konkretizovat svá tvrzení, jimiž se snaží zpochybnit náležitosti individuálního správního aktu, jemuž svědčí presumpce správnosti. Opačný přístup k daným otázkám by vedl k absurdním důsledkům, neboť by umožňoval účastníkovi řízení o námitkách popřít relevanci každého pokutového (příkazového) bloku pouhým tvrzením, že podpis na daném bloku není jeho, čímž by bez dalšího vznikala povinnost správního orgánu provádět k této otázce dokazování. Tím by byla zcela popřena podstata záznamu bodů do registru řidičů jako v zásadě jednoduchého evidenčního úkonu správního orgánu.*“
18. Krajský soud se neztotožnil ani s žalobní námitkou stran nezpůsobilosti pokutového bloku číslo A0473224 ze dne 6. 8. 2022, a to z důvodu absence podpisu správního orgánu, coby jedné z jeho obligatorních náležitostí. Jak již krajský soud konstatoval výše, správní orgány se důkladně zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Nadto má krajský soud za to, že z kopie předmětného pokutového bloku nikterak nevyplývá žalobcem tvrzená skutečnost o absenci podpisu či identifikace pokutujícího správního orgánu, byť je tento hůře čitelný z důvodu překrytí úředním razítkem. V žádném případě tak nelze mít za to, že by tento pokutový blok neobsahoval zákonem stanovené náležitosti a byl tedy nezpůsobilým k provedení záznamu bodů.

V. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
20. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto

právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. září 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu